



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. LVI. Episcopatus grauissimum onus in Eradium reclinat, vt scripta
recognoscat, seque ad exitum paret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

demum virtute, quantopere civium suorum in se prouocarit affectum, facile cuius existimare licet. Eamdem vt sui æmularentur in legibus monasticis per hæc verba mandat: *Non sit notabilis habitus vester, nec affectetis vestibus placere, sed moribus. Quando proceditis, simul ambulate, cum veneritis quò itis, simul stete. In incessu, statu, & in omnibus motibus vestris nihil fiat quod cuiusquam offendat aspectum, sed quod vestram deceat sanctitatē.* Ac huiusce quidem præcepti ratio manifesta est: nam ex compositione hominis externâ, mentis plerumque affectionem conicimus: non aliter quàm ex horarum indice, ac æris campani sono, bonam totius horologij concinnationem intelligimus.

Cap. 18.
& 19. suæ
Regulæ.

Pulcra similitudo.

CAPVT LVI.

Episcopatus grauißimum onus in Eradium reclinat, vt scripta recognoscat, seque ad exitum paret.

Ser. 49. De
diuersis.
Aetat. Chri-
sti an. 426.

CVM autem negotiorum ingenti & affiduâ mole, tum etiam multo studio, & perasperis in domando corpore exercitiis, ætate iam inclinatâ sibi deesset; animarum zelo incensus (quod vtinam ij faciant quorum in hoc par est ratio) adlegit Eradium Presbyterum in Episcopali functione tibi

sibi adiutorem ac socium, eundemque applausu Cleri populi que successorem: *Obsecro*, ait, *vos & obstringo per Christum, ut huic Presbytero Eradio, quem hodie in nomine Christi designo successorem mihi, patiamini me refundere onera occupationum mearum.* Cumque à populo fuisset acclamatum, suorum benevolentia pro tali beneficio gratias egit, paratus interim, sicubi foret opus, Adiutori consilium auxiliumque præstare. Firmiter enim hoc animo destinarat, sibi deinceps intentius vivere, quemadmodum studiosè reliquis vixerat, atque etiam libros à se conscriptos quasi sub incudem reuocare, & accuratius recognoscere volebat: quâ de re eleganter, *Nemo*, ait, *inuideat otio meo, quod magnum habet negotium.* Ceterum hoc exemplo seu facultate legendi successorem, benè sunt vsi complures Episcopi, religiosissimos quosque ad Episcopale munus eligentes. Verum cum post affectu parum sano, non pro meritis, eligerentur propinquitate iuncti successores, ab Ecclesiâ per sacros Canones hic abusus est sublatus. Itaque vir sanctus, tam desideratum otium nactus, totum se dedit studio pietatis, velut ad mortem diligentius se præparans: atque inter hæc scripsit librum De hæresibus ad Quodvultdeum.

Epist. 110.

D. Augustinus senior iam, sibi vivere adigitur.

Extre-

Epist. 7.

*Editos à se
libros re-
censit.*

Possi. c. 28.

Prosper
Epist. ad
Augustinū.*Scribit li-
bros De præ-
dest. sanct.
& De bono
perseu.*

Extremam quoque manum libris De Tri-
nitate & Ciuitate Dei simul adhibuit; &
quod diu fuerat præmeditatus, à se dictatos
& editos recensuit libros, & quidquid in eis
dignum censurâ visum est, aut minùs rectè
dictum, id totum emendauit. Quamobrem
duo conscripsit volumina, quorum est ti-
tulus, Libri Retractionum. Præreptos et-
iam sibi quosdam libros ante diligentio-
rem emendationem à nonnullis fratribus
querebatur, licet eos postmodum emenda-
rit. Huic ôperi dum insistit, abripitur factio-
ne quorundam, qui in Galliâ Pelagio stu-
dentes, Catholico ibi nomine latebant, ea
quæ S. Augustinus scripserat, De vocatione
& pœnitentiâ electorum, de quæ gratiâ præ-
ueniente, quam à voluntate hominum præ-
ueniri iactabant, & aliàs his cognata, sug-
gillantes. Ad quæ enucleanda & aduersa-
riorum obiectiones confutandas auocatus,
in altum pelagus ingenij vela pandit, inspi-
ranteque diuino Spiritu, duos excellentissi-
mos ad eosdem conscripsit libros, alterum
De prædestinatione sanctorum, alterum
verò De bono perseuerantiæ. Ad cuius co-
ronidem hanc obtestationem adiūgit: *Qui
legunt hæc, si intelligunt, agant gratias Deo.
Qui autem non intelligunt, orent ut eorum
ille sit Doct̃or interior, à cuius facie est scien-
tia*

*tia & intellectus. Qui verò errare me existimant, etiam atque etiam quæ sunt dicta considerent, ne fortassis ipsi errent. Ego autem cum per eos qui meos labores legunt, non solum doctior, verum etiam emendatior fio, propitium mihi Deum agnosco, & hoc per Ecclesie Doctores magis exspecto, si & in ipsorum manus veniunt, dignenturq; nosse quæ scribo. Dignum planè S. Augustini modestiâ, animiq; eius admirabili cum submissione recundiâ dictum: vt planè vel ex his constet afflatum ipsum diuino Spiritu scripsisse, qui non quiescit nisi super humilem, *Isaiæ 46.* quietum, & trementem Dei verbum. Quis huiusmodi aliquid reperiat in hæretico?*

CAPVT LVII.

Monet Bonifacium D. Augustinus, vt Barbaros ab incursione in Africam prohibeat, sed frustra: quare tota regio à Vandalis inuasa fuit.

INTELLEXERAT Africæ Comitem Bonifacium ob Imperatoris offensam ad Vandalos in Hispaniam profugisse, eosq; magno Ecclesie & Imperij detrimento in Africam armare: itaque literis ab incepto eum reuocare nisus est, vt æternam animæ salutem, imperio temporaneo, ceterisq; mundi

Paulus
Diac. hist.
Miscel. l. 14

NOTA.

Y crea-